

РЕШЕНИЕ

№ 975

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Геновева Йончева**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11534** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 4725/23.10.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав по НАХД № 8909/2023г. е изменен Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 7405812, издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на С. Л. Л. за извършено нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева като така наложената санкция е определена на 50 лева, на основание чл.182, ал.2, т.2 ЗДвП.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и за отмяната на процесния фиш изцяло. Твърди се, че в електронния фиш не се съдържа описание на нарушението с необходимата достатъчност, обстоятелствата по неговото извършване, поради което ЕФ е следвало да бъде отменен, а не изменен. Освен това наказанието било наложено в условията на повторност, но в ЕФ не било посочено кое точно нарушение е извършено повторно. Така описаното се твърди, че ограничава правото на защита на жалбоподателя. Твърди се и че съдът е излязъл извън рамките на правомощията си като за първи път с решението определил

приложимата санкционна норма. Не коментирал и възможността за прилагане на чл.28 ЗАНН. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява. Излага съображения по съществуващото на спора в писмена защита.

Ответникът по касационното оспорване, не се представлява в съдебно заседание. От пълномощника му юрк.П. са депозирани писмени бележки, в които се развиват съображения за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на касатора е наложена глоба в размер на 100 лева за това, че на 22.04.2023г. в 11,27 часа в [населено място] по АМ „Т.“, 1-ви километър /бензиностанция „Петрол/, с посока на движение от [населено място] поле към [населено място], при ограничение на скоростта от 80 км/ч, въведено с пътен знак В26 извън населено място, е установено и заснето с АТСС № MD1195 нарушение на скоростта, извършено с лек автомобил „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , движещо се с превишена скорост от 19 км/ч, установена на 99 км/ч – нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП. ЕФ бил издаден въз основа на клип и справка от ЦБД за собствеността на процесното МПС.

Въз основа на тези фактически установявания и приобщения по делото доказателствен материал относно техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, съдът е обосновал извод за законосъобразност на процесния ЕФ с изключение размера на наложената глоба, тъй като посоченият в него предишен ЕФ е обжалван и не е влязъл в сила, с оглед което размерът на наказанието не може да се определи при условията на повторност.

Решението е правилно. Изводите на решаващия съд се споделят от настоящия състав, поради което той препраща към тях на основание чл.221, ал.2 АПК.

Разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи като в случая процесният фиш отговаря, както на този образец, така и на изискванията по посочената разпоредба като съдържа всички изискуеми

реквизити, обратно на твърденията на касатора.

Следва да се посочи, че издаването на електронен фиш вместо наказателно постановление представлява опростена процедура по реализиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС за нарушения на правилата за движение, регламентирани в ЗДвП, съответно електронният фиш не се подчинява на изискванията, регламентирани в чл.42 и чл.57 ЗАНН и следва да съдържа единствено реквизитите, предвидени в нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП, които в случая са налице.

Съгласно § 6, т.63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. "Автоматизирани технически средства и системи", според т.65, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В конкретния случай нарушението е установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол, като при въведено с разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП ограничение на скоростта от 80 км/ч автомобилът, управляван от касатора е преминал със скорост от 99 км/ч /засечени 103 км/ч и вменени 99 км/ч след приспадане на толеранс от 3%/, с което е извършил нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

В разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП е регламентирана пределната скорост на движение според категорията на превозното средство и според това дали се касае за движение в населено място, извън населено място, по автомагистрала или по скоростен път. За леките автомобили пределно допустимата скорост на движение извън населено място е 140 км/ч. Ал.2 на посочената разпоредба регламентира изключенията от това правило като посочва, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак – в случая това е направено с пътен знак В26. Обстоятелството, че от измерената скорост на автомобила е приспаднал толеранс от 3% се потвърждава от приложена с административнонаказателната преписка снимка от видеоклипа. Разпоредбата на чл.182, ал.2, т.2 ЗДвП предвижда, че за превишение на разрешената максимална скорост за движение извън населено място с 11 км/ч до 20 км/ч се налага административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева. Съответни на доказателствата по делото са изводите на съда, че размерът на глобата в случая следва да бъде определен именно по посочената разпоредба, а по чл.182, ал.4 ЗДвП, тъй като видно от приложената с административнонаказателна преписка справка ЕФ, на който се позовава АНО е обжалван и не е влязъл в сила.

На последно място възражението относно определянето на друга санкционна норма от съда също е неоснователно. Съгласно т.1 от Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021г. по тълк. д. № 1/2020г., ОСС на ВАС I и II колегия, в производството по реда на Раздел пети, Глава трета на Закона за административните нарушения и наказания районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в

наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

На ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лева на основание чл.27е НЗПП, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4725/23.10.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав по НАХД № 8909/2023г.

ОСЪЖДА С. Л. Л., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.